

за заговора, така и по отношение на подготовките на дъйствия г-нъ Василиевъ е съвършенно съучастникъ. Остава вторият елементъ на чл. 2 отъ закона за прѣстѣпните дѣянія противъ особата на Негово Царско Височество, а именно: да сж е спрѣъль при заговоръ и да не е взелъ участие въ подготовките на дъйствия по собственна воля. Което най наглѣдно опровергава това, т. е., че Василиевъ се отказалъ по собственна воля веднага слѣдъ заговора, то е дневника на Миларова, въ който се казва, че тѣ сж дали обязанностъ по между си да се убиватъ, въ случай че нѣкой отъ тѣхъ се откаже. Сетиѣ, както виждаме, г-нъ Василиевъ дѣли паритѣ съ другаритѣ си, виждаме го въоруженъ съ револверъ; слѣдва другаритѣ си до Цариградъ, а послѣ — въ Одринъ. Той казва, че билъ въ отпускъ. Азъ приемамъ и твърдѣ лесно е да се допустне, че той сж е отклонилъ отъ мѣстослужението си по причина на отпускъ и отпуска е билъ на два мѣсeца. Какво отъ това? Но азъ нѣмамъ никаква нужда, обвинението не се нуждае да доказва, че подсѫдимия сж е отказалъ по зависящи отъ неговата воля причини, защото той е взелъ веднажъ участие въ едно приготовително дѣйствие: испращанието Мусевича въ Петербургъ за одобрѣние на планъ и получаване пари. Сетиѣ, съгласието дадено единъ пътъ, земание даже участие въ приготовителните дѣйствия, Василиевъ твърдѣ добре знае, че макаръ той и да се отказалъ да послѣдва другаритѣ си, тѣ ще извѣршатъ прѣстѣплението въ тѣхно и негоиме, то не ще съмнѣніе, че за всичките свои и ония на другаритѣ си дѣйствия той съвършенно е отговоренъ. Закона така глѣда на него. Когато дойде врѣме да кажа нѣколко думи, какъ глѣда закона на съучастничеството въ прѣстѣплението, какъ се разисква въ теорията въпроса за извѣршиване на едно прѣстѣжение отъ нѣколко лица, и каква е отговорността на всѣко едно отъ тия лица, че кажа нѣколко думи и за по-голѣмо подтвърждение на това мое мнѣніе. Тукъ ще спомѣна само единъ такъвъ юридически основенъ принципъ, че когато едно прѣстѣжение прѣдлѣжи да се извѣрши, или се извѣрши по прѣдварително съгласие отъ нѣколко лица, то всичките тия лица се считатъ задружно опълномощени. Да кажемъ, че прѣстѣплението сж е извѣршило отъ единого, двама или трима отъ тѣхъ, всички обаче сж отговорни за извѣршеното. За отговорността на Васи-